

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce : X, narozený dne X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Janem Knoblochem
sídlem Boettingerova 2902/26, Plzeň
proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 65, Praha 10

za účasti osoby na řízení zúčastněné: X
sídlem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2019, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 1. 3. 2019, č. j. X, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osobě na řízení zúčastněné se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 12. 2018, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím nebyla žalobci povolena výjimka podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů, konkrétně pro mihuli potoční (*Lampetra planeri*), vranku obecnou (*Cottus gobio*) a střevli potoční (*Phoxinus phoxinus*), v souvislosti se záměrem výstavby rybího přechodu a opravy jezu z důvodu obnovy provozu historické malé vodní elektrárny X, č. p. X, k. ú. X (dále jen „X“).
2. Žalobce v žalobě nejprve namítal, že napadené rozhodnutí nereflektuje závazný právní názor zdejšího soudu vyjádřený ve zrušujícím rozsudku ze dne 8. 1. 2018, č. j. 59 A 84/2016-84, v němž soud zavázal žalovaného, aby přesvědčivě vysvětlil, proč považuje biologické hodnocení X za chybné a zavádějící. Dle žalobce však vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen „AOPK ČR“), ze dne 22. 10. 2018, o jehož závěry se rozhodnutí správních orgánů opírají, neobsahuje žádná konkrétní fakta, která by vyvracela závěry biologického hodnocení X. Dle žalobce nejsou závěry odborného vyjádření AOPK ČR přezkoumatelné, neboť jsou založeny pouze na odhadech. Dle AOPK ČR se v současné suché periodě průtoky v Mohelce pohybují okolo 100 l/s. Není však zjištělné, jak k takovému závěru AOPK ČR dospěla. AOPK ČR sice konstatuje, že provedla vlastní orientační měření průtoky, jak k měření došlo, již ale zjištělné není. Dle žalobce tak odborné vyjádření AOPK ČR neposkytuje dostatečný podklad pro závěr, že v případě zamýšlené obnovy jezu a zejména budoucím provozem derivační malé vodní elektrárny dojde k trvalým a dlouhodobě působícím negativním zásahům do stávajícího biotopu zvláště chráněných druhů živočichů.
3. Dle žalobce nemůže žalovaný plnohodnotně nahrazovat ani detailně rozvíjet správní uvážení správního orgánu I. stupně. Postupem žalovaného byl žalobce zkrácen na svých právech, neboť byla fakticky popřena dvojinstančnost správního řízení a žalovaný značnou měrou nahradil diskreční pravomoc správního orgánu I. stupně. Navíc ani odůvodnění napadeného rozhodnutí není přesvědčivé a podrobné. Žalobce zdůrazňoval, že X je autorizovanou osobu ve smyslu § 45i odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny a ve svém biologickém hodnocení definoval negativní jevy, které se při provozu malé vodní elektrárny obecně vyskytují, současně ale stanovil podmínky, za kterých by byly negativní vlivy MVE Třetí prakticky eliminovány a při dodržení stanovených podmínek by bylo možné obnovu MVE Třetí realizovat. Žalovaný chybně vykládá obsah biologického hodnocení X, pokud uvádí, že biologickým hodnocením bylo doloženo významně vyšší

zastoupení předmětných zvláště chráněných druhů v úsecích bez derivace. Žalobce poukazoval na porovnávací tabulku na straně 49 a 50 biologického hodnocení, která vyznívá ve prospěch derivovaných úseků s ohledem na referenční lokality.

4. Správní orgány dle žalobce také dostatečně nereagovaly na námitku, že z hlediska ichtyologického průzkumu není rozhodné, zda MVE Trávníček a MVE Sedlejšovice fungují nebo ne, ale zda jsou toky těmito zařízeními ovlivňovány. V době vydání napadeného rozhodnutí měla MVE Trávníček vydáno povolení ke zkušebnímu provozu. O této skutečnosti byl žalovaný informován, přesto toto rozhodnutí není v napadeném rozhodnutí vůbec zmíněno.
5. Dle žalobce je nepřezkoumatelný i závěr správního orgánu I. stupně, že veřejný zájem na realizaci předloženého záměru je nízký, neboť nelze objektivně zjistit, jaká kritéria byla pro označení nízké váhy veřejného zájmu na obnově provozu MVE Třtí určujícími.
6. Žalobce dále poukazoval na skutečnost, že před vydáním prvostupňového rozhodnutí byl správní spis doplňován, žalobce však po doručení vyjádření Českého rybářského svazu, místní organizace Hodkovice nad Mohelkou, již nebyl vyzván k opětovnému seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že správní orgán I. stupně sice pochybil, když účastníky řízení nevyrozuměl o doplnění správního spisu, pochybení však posoudil pouze jako formální porušení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), které nemělo vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí. S takovou argumentací žalobce nesouhlasil, dle žalobce nelze tolerovat, aby správní orgány při své rozhodovací činnosti nedodržovaly procesní normy.
7. Žalobce uzavřel, že žalovaný nedostal povinnosti opatřit si dostatečné důkazy pro své tvrzení, že se v případě posuzovaného záměru jedná o trvalé a dlouhodobě působící negativní zásahy do stávajícího biotopu zvláště chráněných druhů živočichů, přesto ale přistoupil k vážení veřejných zájmů, které jsou v kolizi. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na svých závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že zcela respektoval názor krajského soudu vyslovený ve zrušujícím rozsudku, v řízení byly doplněny dostatečné podklady a všechny sporné otázky byly zodpovězeny. Žalovaný připustil, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně dostatečně nevyhovovalo požadavkům krajského soudu, pokud jde o úplnost jeho odůvodnění. Žalovaný proto odůvodnění doplnil, nijak však přitom nezměnil výsledek řízení. Žalovaný zdůraznil obecnou zásadu, podle níž tvoří správní řízení v I. i II. stupni jeden celek. Dle žalovaného bylo prokázáno, že v referenčních úsecích MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček nejsou malé vodní elektrárny dlouhodobě provozovány a vodní tok řeky Mohelky není regulován v míře, v jaké je regulován při provozu malé vodní elektrárny. Závěry biologického hodnocení však vycházejí z předpokladu dlouhodobého provozu obou malých vodních elektráren v referenčních úsecích a tomu odpovídající významné regulace toku, proto je logický názor správních orgánů obou stupňů, že takové závěry biologického hodnocení jsou chybné a zavádějící. Zavádějící je zejména závěr, že

navrhovaný úsek nedozná negativních změn na základě zjištěné kvality vodního prostředí a rybí obsádky v referenčních úsecích. Referenční úseky totiž neprovozováním malých vodních elektráren nevytváří srovnatelné podmínky pro dokladování, že úsek řeky Mohelky realizací navrhované MVE Třetí nedozná negativních změn. Správní orgány proto logicky vycházely z části textu biologického hodnocení, kde jsou uvedeny obecně známé negativní důsledky na vodní tok při provozu malé vodní elektrárny a dále z vyjádření AOPK ČR, dle něhož jsou v případě navržené derivace řeky Mohelky v úseku MVE Třetí tyto obecně známé negativní důsledky předpokládány. Faktický stav regulace toku Mohelky je dokladován i v doplněném odborném vyjádření AOPK ČR. K povolení zkušebního provozu u MVE Trávníček v době vydání napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že není zřejmé, z jakého důvodu by měla být tato skutečnost významnou pro posuzovanou věc. Ve správním řízení byl posuzován vliv navrhované MVE Třetí na základě stavu referenčních úseků u MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček v době provedení biologického hodnocení, tedy v roce 2015. Povolení zkušebního provozu u MVE Trávníček vydané vodoprávním úřadem v září 2018 není okolností, která by mohla v rámci vedeného řízení svědčit ve prospěch či neprospěch povolení výjimky pro MVE Třetí.

9. Žalovaný dále konstatoval, že správní orgán I. stupně splnil povinnost zakotvenou v § 36 odst. 3 správního řádu, když přípisem ze dne 24. 10. 2018 uvědomil účastníky řízení o shromáždění podkladů před vydáním rozhodnutí a stanovil dostatečnou lhůtu pro vyjádření se k nim. Vyjádření Českého rybářského svazu, Severočeského územního svazu, ze dne 18. 5. 2018, ani stanovisko Českého rybářského svazu, místní organizace Hodkovice nad Mohelkou, ze dne 20. 11. 2018, doložené do spisu později neobsahují žádné nové skutečnosti a správní orgán I. stupně se v odůvodnění svého rozhodnutí s těmito podklady řádně vypořádal. Postup správního orgánu I. stupně, který s těmito podklady neseznámil ostatní účastníky řízení, proto nemohl způsobit nezákonnost jeho rozhodnutí. Žalobce obsah obou těchto vyjádření znal, neboť jedno sám předložil, a o druhém výslovně uvedl, že je s ním seznámen.
10. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

11. Zdejší soud rozsudkem ze dne 8. 1. 2018, č. j. 59 A 84/2016-84, zrušil podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2016, č. j. 53807/ENV/16/829/540/16, potvrzující nepovolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, protože ve spise nenalezl pro závěry správních orgánů dostatečné podklady. Současně žalovaného zavázal, aby přesvědčivě vysvětlil, proč považuje biologické hodnocení X za chybné a zavádějící a reagoval na žalobcovu námitku, že z hlediska ichtyologického průzkumu není rozhodné, zda MVE fungují nebo ne, ale zda jsou toky těmito zařízeními ovlivňovány.
12. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 13. 2. 2018, č. j. X, zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23. 5. 2016, č. j. X, a věc mu vrátil k novému projednání. Správní

orgán I. stupně poté požádal dotčené vodoprávní úřady, aby mu poskytly veškeré dostupné informace o MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček, a současně požádal AOPK ČR o vypracování nového odborného vyjádření k záměru obnovy historické MVE Třetí. S těmito podklady se žalobce seznámil dne 7. 11. 2018 a současně předal správnímu orgánu I. stupně k doplnění do spisu vyjádření Českého rybářského svazu, Severočeského územního svazu, ze dne 18. 5. 2018. Dne 21. 11. 2018 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vyjádření Českého rybářského svazu, místní organizace Hodkovice nad Mohelkou, ze dne 20. 11. 2018. Dne 3. 12. 2018 správní orgán I. stupně obdržel vyjádření žalobce, v němž bylo uvedeno, že žalobce je se stanoviskem Českého rybářského svazu, místní organizace Hodkovice nad Mohelkou, seznámen.

13. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 10. 12. 2018, č. j. X, jímž výjimku dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny žalobci nepovolil, zopakoval skutečnosti uvedené ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 23. 5. 2016, č. j. X, a doplnil, že vzhledem k poměrně nízké vodnosti řeky Mohelky je odběr vody z tohoto vodního toku z pohledu zájmů ochrany vodních živočichů silně problematický. Odběr vody způsobí dle odborného vyjádření AOPK ČR změny vodního toku (zmenšení omočeného obvodu koryta vodního toku, snížení průtokové rychlosti v korytě, snížení unášecí rychlosti vody a následné zanášení a zarůstání vodního toku, změny v kyslíkovém a teplotním režimu vody, snížení potravní nabídky atd.). Tyto změny budou dle odborného vyjádření AOPK ČR působit negativně na biotop zvláště chráněných ryb a mihulovců a ve svém důsledku povedou ke snížení početnosti obsádky ryb a mihulovců v dotčeném úseku řeky. Biologické hodnocení záměru doložené žalobcem k žádosti o výjimku se těmito aspekty vůbec nezabývá. Správní orgán I. stupně dále konstatoval, že v rámci správního řízení bylo doloženo, že vybrané referenční profily MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček nejsou provozovány a energeticky využívány. U obou malých vodních elektráren zůstává většinový průtok v korytě vodního toku, nelze tudíž konstatovat, že se jedná o referenční lokality, které by simulovaly podmínky srovnatelné se záměrem obnovy historického mlýna a MVE Třetí. Biologickým hodnocením navržená kompenzační opatření zmírňují negativní projevy pouze částečně a netýkají se zvláště chráněných druhů, které jsou předmětem správního řízení. Obnovu náhonu dle správního orgánu I. stupně nelze považovat za přínosnou ve srovnání se stávajícím stavem lokality. Vybudování náhonu by naopak zvyšovalo možnost úmrtnosti vodních živočichů v souvislosti s periodickým zavodněním náhonu. Dle měření průtoků ve vodním toku Mohelka provedených AOPK ČR lze konstatovat, že v současné suché periodě se průtoky v Mohelce pohybují okolo 100 l/s. Odběr vody z vodního toku pro energetické využití by tak byl možný v jednotkách dnů za rok (při tání sněhu, přívalem srážkách). Vzhledem ke klimatickým změnám a souvisejícím úbytkem vody všeobecně je diskutabilní, zda realizace záměru na tomto vodním toku má vůbec nějaký odůvodnitelný smysl. Správním řízením bylo dle správního orgánu I. stupně jednoznačně prokázáno, že vodní tok Mohelka je z pohledu výskytu vodní fauny a zejména zvláště chráněných druhů (mihule, vranka, střevle) velmi cenným. Dokonce jej lze srovnávat z pohledu četnosti těchto druhů a jejich parametry v tomto úseku s některými zvláště chráněnými územími, ochrana dochovaného stavu tohoto území je tudíž velmi důležitá. Žalobcem předložené biologické hodnocení záměru X z října 2015 obsahuje některé závěry, se kterými odborné hodnocení AOPK ČR nesouhlasí. AOPK ČR zdůrazňuje, že biologické hodnocení předložené žalobcem nevychází z nejnovějších poznatků a dat v této oblasti, některá tvrzení obsažená v biologickém hodnocení nejsou nijak zdůvodněna či odborně podložena,

s některými negativními vlivy záměru se biologické hodnocení vůbec nevypořádává (mortalita ryb při poproudě migraci, vliv jezu a provozu malé vodní elektrárny). Biologickým hodnocením je naopak neodůvodněně připisován vysoký význam navrženým kompenzačním opatřením.

14. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že biologické X je třeba považovat za chybné a zavádějící zejména proto, že ve svých závěrech vychází z nesprávného předpokladu, že MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček jsou dlouhodobě provozovány a průtok v korytě je regulován na minimální zůstatkový průtok $Q\ 330$. Z podkladů opatřených správním orgánem I. stupně však vyplývá, že MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček dlouhodobě provozovány nejsou a regulace v derivovaných úsecích na minimální zůstatkový průtok $Q\ 330$ neprobíhá. Žalovaný se stejně jako správní orgán I. stupně přiklonil k názoru, že posuzovaný záměr má významný a dlouhodobý negativní vliv na vodní ekosystém. Negativní vlivy popisované autorem biologického hodnocení korespondují s negativními vlivy, které AOPK ČR na základě odborných znalostí a zkušeností předpokládá při realizaci posuzovaného záměru ve svém odborném vyjádření ze dne 22. 10. 2018 na straně 3 a v odborném vyjádření ze dne 14. 4. 2016 na straně 2. Zjištěný výskyt střevle obecně v nederivovaném vodním toku a její absence v derivovaných úsecích může naznačovat, že i v derivovaných úsecích, částečně ovlivněných odváděním vody do náhonu, ale bez regulace průtoku na minimální zůstatkový průtok, mohou být pro výskyt střevle obecně zhoršené podmínky. Biologickým hodnocením doložené významně vyšší zastoupení předmětných zvláště chráněných druhů v úsecích bez derivace oproti úsekům derivovaným ještě více naznačuje výrazně lepší podmínky pro výskyt předmětných zvláště chráněných druhů v korytě toku Mohelka bez derivace oproti úsekům derivovaným. Dle žalovaného jsou derivované úseky vodního toku stávajícími zařízeními malých vodních elektráren sice ovlivňovány, ale ne v té míře s jakou uvažuje autor biologického hodnocení (regulace průtoku na $Q\ 330$), proto nelze považovat závěry biologického hodnocení za správné. Z podstaty záměru dle žalovaného vyplývá, že negativní vliv na biotop zvláště chráněných druhů by trval po celou dobu existence realizovaného záměru. V této době by trvaly zhoršené migrační podmínky zvláště chráněných druhů, zhoršený splaveninový režim, zhoršené teplotní podmínky a zhoršené podmínky pro obsah kyslíku ve vodě. Dále by v této době trvaly zhoršené podmínky pro zvláště chráněné druhy, protože by se výrazně zmenšil jejich životní prostor a zvýšil by se predáční tlak dravých ryb na tyto zvláště chráněné druhy. Vzhledem k tomu, že výše popsané negativní dopady ovlivní tok Mohelky v délce přes 800 m, jedná se o významný negativní vliv na zvláště chráněné druhy a jejich biotop. Žalovaný uzavřel, že při vážení veřejných zájmů správní orgán I. stupně nepřekročil zákonem stanovené meze správního uvážení, ani jej nezneužil. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně je přezkoumatelné, i když v některých částech poměrně strohé. Žalovaný proto podrobně citoval z vyjádření AOPK ČR a biologického hodnocení X, aby ilustroval, na základě čeho se oba správní orgány odklonily od závěrů biologického hodnocení X a přiklonily se k závěrům AOPK ČR.

V. Právní posouzení soudem

15. Ve věci proběhlo dne 17. 6. 2020 ústní jednání, při němž žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. Návrh žalobce na doplnění dokazování rozhodnutím Magistrátu města Liberec, odboru životního prostředí, ze dne 21. 9. 2018, č. j. X, týkající se MVE Trávníček,

soud zamítl, protože další dokazování považoval pro posouzení důvodnosti žaloby za nadbytečné.

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, již je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel
přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
17. Jak již soud uvedl ve svém předchozím rozhodnutí ve věci, obecný zákaz škodlivě zasahovat do vývoje zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a do jejich biotopů obsahuje zákon o ochraně přírody a krajiny v § 49 a § 50. Výjimku je možno povolit podle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, a to buď v zájmu ochrany přírody, nebo v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody. Jestliže se jedná o rostlinný či živočišný druh, který je předmětem ochrany podle práva Evropské unie (což je v daném případě u dvou druhů splněno), lze výjimku povolit jen tehdy, pokud je dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody, neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 56 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny lze výjimku ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů povolit v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí. Citovaná právní úprava týkající se druhů chráněných na evropské úrovni vychází ze směrnice Rady č. 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (dále jen „směrnice o stanovištích“). Lze tedy shrnout, že správní orgány měly v řízení za úkol zkoumat v řízení o povolení výjimky naplnění celkem čtyř podmínek: 1. existence naléhavých důvodů veřejného zájmu, 2. převaha tohoto veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody, 3. neexistence jiného uspokojivého řešení a 4. dosažení či udržení příznivého stavu jednotlivých druhů z hlediska jejich ochrany.
18. Ve vztahu k rozsahu soudního přezkumu je třeba poukázat na to, že orgán ochrany přírody rozhodující o výjimce má podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny poměrně značný prostor pro svoji úvahu, neboť předmětné ustanovení obsahuje kombinaci neurčitého právního pojmu a správního uvážení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2012, č. j. 9 As 30/2012 - 88). Neurčitý právní pojem, zde představovaný „jiným veřejným zájmem“ (§ 56 odst. 1), přitom nelze dostatečně přesně vymezit a jeho aplikace závisí na posouzení každého jednotlivého případu, byť zde zákon o ochraně přírody a krajiny zavádí určitou obecnou kategorizaci zájmů, pro které lze výjimku ze zákazu u zvláště chráněných živočichů a rostlin udělit (§ 56 odst. 2). Pouze v případě, že správní orgán shledá existenci veřejného zájmu, lze posoudit, zda tento zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody a zda jsou splněny i další podmínky v podobě neexistence jiného uspokojivého řešení a udržení populace daného druhu v příznivém stavu z hlediska ochrany. Následně na základě posouzení těchto podmínek

správní orgán v rámci svého správního uvážení vyjádřeného v předmětném paragrafu dikcí „může... povolit“ rozhodne, zda v daném případě výjimku povolí či nepovolí.

19. Základní nepřekročitelnou podmínkou pro povolení výjimky je tedy převaha jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody.
20. Z obsahu správního spisu vyplývá, že realizace posuzovaného záměru by se dotkla kriticky ohrožené mihule potoční (*Lampetra planeri*) a ohrožené vranky obecné (*Cottus gobio*) a střevle potoční (*Phoxinus phoxinus*). Tyto skutečnosti žalobce nerozporoval. Nesporná je i vysoká přírodní hodnota dotčeného biotopu (viz závěry ichtyologického průzkumu X a biologického hodnocení X).
21. Za veřejný zájem na realizaci svého záměru žalobce označil obnovu významné technické památky a okrajově i využití jejího energetického potenciálu.
22. Žalobce se v žádosti o udělení výjimky dovolával především příznivých výsledků biologického průzkumu zpracovaného X, který k žádosti přiložil. X v biologickém hodnocení totiž uvedl, že nepříznivý dopad snížených průtoků na zvláště chráněné druhy ryb se nemusí vůbec projevit. Tento závěr dovozoval z velmi dobrého stavu referenčních lokalit (přirozená skladba rybího společenstva srovnatelná s bezzásahovými úseky ve zvláště chráněných územích), které jsou derivovány téměř v totožné délce, jako budoucí MVE. Za referenční lokality považoval MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček.
23. Nedostatky, které krajský soud vytýkal předchozímu rozhodnutí žalovaného, potvrzujícím nepovolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, byly v dalším řízení odstraněny. Správní orgán I. stupně obstaral dostatek podkladů od vodoprávních úřadů k MVE Sedlejšovice i MVE Trávníček, z nichž bezpochyby vyplývá, že v době, kdy X vypracoval biologické hodnocení záměru, tj. v roce 2015, nebyla ani MVE Sedlejšovice ani MVE Trávníček provozována. Povolení zkušebního provozu u MVE Trávníček vydané vodoprávním úřadem v září 2018 na této skutečnosti nemůže nic změnit. Pokud žalobce namítá, že žalovaný nepřihlédl k vydání povolení zkušebního provozu u MVE Trávníček, není soudu zřejmé, co z toho žalobce dovozuje, resp. jak měl žalovaný dle žalobce tuto okolnost zohlednit. Správní orgán I. stupně si také vyžádal nové odborné vyjádření k záměru obnovy historické MVE Třetí od AOPK ČR. Na rozdíl od žalobce nepovažuje krajský soud toto vyjádření za nepřezkoumatelné. Na straně 4 odborného vyjádření AOPK ČR podrobně vysvětlila, proč MVE Trávníček ani MVE Sedlejšovice nepovažuje za referenční lokality, které věrohodně simulují podmínky srovnatelné s posuzovaným záměrem na obnovu MVE Třetí. AOPK ČR za účelem získání podkladů pro své odborné vyjádření provedla dne 13. 3. 2018 kontrolní šetření obou lokalit, které je popsáno v příloze č. 1 odborného vyjádření AOPK ČR a které odpovídá tomu, co ohledně těchto lokalit zjistily i vodoprávní úřady. Žalovaný pak zcela správně uzavřel, že *biologické hodnocení je třeba považovat za chybné a zavádějící zejména proto, že ve svých závěrech vychází z nesprávného předpokladu, že MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček jsou dlouhodobě provozovány a průtok v korytě je regulován na minimální zůstatkový průtok Q 330. Z podkladů opatřených správním orgánem I. stupně však vyplývá, že MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček dlouhodobě provozovány nejsou a regulace v derivovaných úsecích na minimální zůstatkový průtok Q 330 neprobíhá.* V podrobnostech krajský soud odkazuje na

straně 5 - 7 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný podrobně identifikoval nesprávné závěry autora biologického hodnocení vyplývající z nesprávného předpokladu, že MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček jsou dlouhodobě provozovány a průtok v korytě je regulován na minimální zůstatkový průtok $Q\ 330$. Z nesprávného předpokladu, že MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček jsou dlouhodobě provozovány a průtok v korytě je regulován na minimální zůstatkový průtok $Q\ 330$ vychází i srovnávací tabulka na straně 49 a 50 biologického hodnocení, na niž žalobce v žalobě odkazuje, a z níž dovozuje, že vyznává ve prospěch derivovaných úseků. I k těmto konkrétním závěrům biologického hodnocení se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil a soud se s jeho hodnocením zcela ztotožňuje. Derivované úseky vodního toku sice byly ovlivňovány snížením průtoku ve vodním toku odvedením části vody do náhonu, ale ne v takové míře, jakou předpokládá autor biologického hodnocení, tedy snížením průtoku regulace v toku na minimální zůstatkový průtok $Q\ 330$. Při tomto průtoku by měla být totiž převážná část vody odváděna do náhonu. Z podkladů založených ve správním spise však vyplývá, že převážná část vody neprotéká v náhonech, ale v toku Mohelka.

24. AOPK ČR dále provedla dne 6. 7. 2018 orientační měření průtoku na řece Mohelka, ř. km. 22, 040 v lokalitě Třetí, které popsala v příloze č. 2 svého odborného vyjádření. Pokud žalobce namítá, že není zřejmé, jak k měření průtoku došlo, je třeba konstatovat, že zaměstnanci AOPK ČR disponují zpravidla vysokoškolským vzděláním převážně přírodovědného zaměření a praxí v daném oboru i dostatečnými znalostmi, aby mohli takové měření provést. Pro samotné měření bylo dle záznamu z tohoto měření využito měrné zařízení typu Flow Probe FP 101.
25. K námitce, že z rozhodnutí správního orgánu I. stupně nelze objektivně zjistit, jaká hlediska byla určujícími pro označení nízké váhy veřejného zájmu na obnově provozu MVE Třetí, odkazuje krajský soud zejména na obsah prvostupňového rozhodnutí, které vychází z měření průtoků ve vodním toku Mohelka provedeného AOPK ČR, z něhož vyplývá, že odběr vody z vodního toku pro energetické využití by byl možný pouze v jednotkách dnů za rok, což ostatně připouští i žalobce. K veřejnému zájmu na obnově technické památky pak správní orgán I. stupně uvedl, že ten akceptovat nelze, neboť se nejedná o památku ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Váha veřejného zájmu na obnově soukromého objektu, byť lokálně technicky zajímavého, je tudíž dle správního orgánu I. stupně nízká. Tyto závěry považuje krajský soud za logické a přesvědčivé.
26. Krajský soud má tedy za to, že závěr správních orgánů o neexistenci převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody je plně přezkoumatelný a v tomto smyslu ani neshledal, že by správní orgány překročily meze správního uvážení.
27. Správní řízení představuje jeden celek až do vydání rozhodnutí a pojímá se dohromady. Jako jeden celek jsou vnímána též všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29). Neobstojí proto námitka, že žalovaný nepřipustně doplnil odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

28. Ani další procení námitku neshledal soud důvodnou. Žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech postupem správního orgánu I. stupně, který poté, co od žalobce obdržel vyjádření Českého rybářského svazu, Severočeského územního svazu, ze dne 18. 5. 2018, a vyjádření Českého rybářského svazu, místní organizace Hodkovice nad Mohelkou, ze dne 20. 11. 2018, již znovu účastníky řízení nevyzýval k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí.

Ze správního spisu totiž bez jakýchkoliv pochybností vyplývá, že obě stanoviska žalobce znal, jedno z nich dokonce sám předložil.

VI. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
31. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten však náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu žádné náklady nad rámec běžné činnosti správního orgánu ani nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
32. Osobě zúčastněné na řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jí soud neukládal žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž jí mohly náklady řízení vzniknout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 17. června 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu